

10C/125/2012, 10C/126/2012, 10C/127/2012, 10C/128/2012, 10C/129/2012, 10C/130/2012, 10C/131/2012, 10C/132/2012, 10C/133/2012, 10C/134/2012, 10C/135/2012, 10C/136/2012, 10C/137/2012, 10C/138/2012, 10C/139/2012, 10C/140/2012, 10C/141/2012, 10C/142/2012, 10C/143/2012, 10C/144/2012, 10C/145/2012, na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 10C/108/2012.

Dňa 8.10.2012 Okresný súd Trnava uznesením č.k. 9C/18/2012 - 8 spojil konania Okresného súdu Trnava sp. zn. 9C/18/2012, 9C/19/2012, 9C/20/2012, 9C/21/2012, 9C/22/2012, 9C/23/2012, 9C/24/2012, 9C/25/2012, 9C/26/2012, 9C/27/2012, 9C/28/2012, 9C/29/2012, 9C/30/2012, 9C/31/2012, 9C/32/2012, 9C/33/2012, 9C/34/2012, 9C/35/2012, 9C/36/2012, 9C/37/2012, 9C/38/2012, 9C/39/2012, 9C/40/2012, 9C/41/2012, 9C/42/2012, 9C/43/2012, 9C/44/2012, 9C/45/2012, 9C/46/2012, 9C/47/2012, 9C/48/2012, 9C/49/2012, 9C/50/2012, 9C/51/2012, 9C/52/2012, 9C/53/2012, 9C/54/2012, 9C/55/2012, na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 9C/18/2012.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 24NcC/45/2012 - 13 zo dňa 17.10.2012, č.k. 23NcC/45/2012 - 13 zo dňa 17.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Trnava sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí 10C/108/2012, 9C/18/2012 a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Senica, ktorému tieto napadli dňa 22.11.2012 pod sp. zn. 10C/127/2012 a 29.11.2012 pod sp. zn. 10C/128/2012.

Následne Okresný súd Senica uznesením č.k. 10C/127/2012 - 34 zo dňa 3.4.2013 spojil konania Okresného súdu Senica sp. zn. 10C/127/2012 a 10C/128/2012 na spoločné konanie s tým, že ďalej budú vedené pod spoločnou spisovou značkou 10C/127/2012.

Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a požiadal, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' na pojednávaní písomne odôvodnil kolíziou s pojednávaniami na iných súdoch. Na základe uvedeného súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie vyjadrením žalovaného doručeným súdu dňa 12.3.2013, pripojenými exekučnými spismi Okresného súdu Trnava, č.k. 25Er/536/2009, 27Er/877/2010, 16Er/569/2009, 19Er/903/2010, 38Er/468/2008, 9Er/545/2009, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Žalobca sa písomne podanými žalobami dňa 27.9.2012 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy zaplatenie sumy 36 053,21 € ako majetkovej škody a sumy 42 238,01 € ako nemajetkovej ujmy, spolu teda sumy 78 291,22 €. Žalobca ako oprávnený podal prostredníctvom súdneho exekútora na Okresný súd Trnava ako exekučný súd návrhy na vykonanie exekúcie, respektíve podal návrhy na zmenu súdneho exekútora už v prebiehajúcich exekučných konaniach voči povinným: A. T., M. T., G. H., M. W., Marcela Bojňanská, F. G., G. M., I. N., A. A., D. R., D. E., B. T., F. F., Y. L., G. R., Q. C., D. T., H. E., E. H., A. G., Y. H., C. A., F. W., Q. E., N. H., C. R., E. G., D. R., D. E., Y. D., G. C., E. A., I. N., G. E., H. H., B. G., V. H.-H., N. C., R. T., H. T., H. N., C. L., E. L., C. R., E. H., Y. T., D. R., Eliška H., D. I., N. R., O. R., A. Q., G. O., A. T., I. D., B. L., W. L., C. H., I. L., Q. B., C. Q., C. O., O. F., F. L., G. E., C. L., Y. E., C. T., A. B., F. O., T. W., G. B., G. L., F. L., G. W., M. C.. V zmysle § 44 ods. X Exekučného poriadku bola založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti a v prípade návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodnúť o zmene exekútora do 30 dní od doručenia takéhoto návrhu. Nakoľko k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutia o zmene súdneho exekútora došlo až po dlhej dobe, hoci pre dané prieťahy podľa názoru žalobcu neexistovali dôvody, keďže daná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať vplyv na čas potrebný na rozhodnutie. Súd nevykonával žiadne úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci nachádzal počas súdneho konania. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, respektíve návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o nich. Žalobca mal vynaložiť finančné prostriedky na správu

pohľadávky prostredníctvom pracovných úkonov zamestnancov, udržiavanie a správu informačného systému, komunikáciu so súdnym exekútorom, urgencie adresované exekučnému súdu. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy, keďže konštatovanie prietahov v exekučnom konaní nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu na vymoženie pohľadávky, nakoľko mohlo dôjsť k zániku povinného, k strate kontaktu s povinným či k insolventnosti povinného a nemajetková ujma má predstavovať satisfakciu za konkrétne porušenie zákona. Ďalej neexistuje žiadny spôsob nápravy, keďže nie je možné vrátiť čas, uvedené prietahy mali spôsobiť plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, zánik už vytvorených podnikateľských plánov, hospodársku stratu na strate žalobcu, neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí. Náhrada nemajetkovej ujmy má predstavovať primeranú satisfakciu za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Pred podaním žalôb na súd žalobca postupoval v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a písomne požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak do podania žalôb neobdržal od žalovaného pozitívnu reakciu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.3.2013 žiadal návrh zamietnuť. V prvom rade žalovaný poukázal na nejasný titul nároku na náhradu škody, nakoľko z návrhu nie je zrejmé, či žalobca namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov v súdnych konaniach alebo sa nároku domáha z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ako nezákonného rozhodnutia. Žalovaný poukázal na to, že žalobca nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktorých existenciu môže konštatovať len Ústavný súd SR, a preto nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup. Žalovaný mal súčasne za to, že návrh je podaný predčasne, keďže v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Žalovaný rovnako informoval, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody a z uvedeného dôvodu ho žalobca nepovažuje za predbežne prerokovaný. Žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu. V súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov žalovaný poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02, v ktorom Ústavný súd SR konštatuje, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je kompetentný preskúmať ústavný súd, predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prietahy, prípadne disciplinárny senát alebo Európsky súd pre ľudské práva. V niektorých žalobách malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu v období pred marcom 2009 a v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, odo dňa, kedy sa poškodený o škodu dozvedel. Žalovaný namietal aj vyčíslenie materiálnej škody s odôvodnením, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové, keďže je potrebné preukázať výšku skutočnej škody a jej výšku. Žalobca by musel predložiť dôkazy preukazujúce škodu pri každej pohľadávke. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu, keďže prietahy v konaní môže posudzovať len Ústavný súd. Ústavný súd prihliada aj to či sťažnosť adresovaná predsedovi súdu viedla k náprave a pokiaľ žalobca tento prostriedok nevyužil, tak je neprijateľné, aby sa mu priznávala náhrada na základe nálezov Ústavného súdu týkajúcich sa iných prípadov.

Z pripojených exekučných spisov Okresného súdu Trnava sp. zn. č.k. 25Er/536/2009, 27Er/877/2010, 16Er/569/2009, 19Er/903/2010, 38Er/468/2008, 9Er/545/2009, mal súd preukázané, že k podaniu sťažnosti na prietahy v týchto konaniach neprišlo.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1,2, 3 písm. b), 5 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania žalôb uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo. V žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Žalobca sa podaním adresovaným priamo žalovanému a doručeným dňa 23.4.2012 domáhal v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežného prerokovania a uspokojenia nároku na náhradu škody. Do podania návrhu na súd šesťmesačná lehota neuplynula, avšak súd vo veci rozhodoval po uplynutí šesťmesačnej lehoty od prijatia predmetnej žiadosti žalovaným, žalobu tak súd nepovažoval za predčasnú. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu z dôvodu, že k rozhodnutiu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na zmenu súdneho exekútora nedošlo v zákonnej lehote. Súd má za to, že aj keď § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom ku dňu podania žalôb, ktorý zakotvuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, neobsahuje ustanovenia o právomoci prvostupňového súdu rozhodovať vo veciach náhrady škody z titulu prietahov v konaní až po právoplatnom rozhodnutí oprávneného orgánu o sťažnosti proti prietahom v konaní, z dôvodovej správy týkajúcej sa poslednej novelizácie zákona č. 514/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že takýmto spôsobom bolo potrebné k citovanému ustanoveniu zákona pristupovať vždy. Novela nezaviedla nič nové, len explicitne vyjadrila, čo bolo zrejmé už pred účinnosťou novely. K doplneniu ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. zákonodarcu nepochybne viedla skutočnosť, že práve z dôvodu absencie explicitného vyjadrenia povinnosti súdu vychádzať aj pri posudzovaní nárokov vyplývajúcich z tvrdeného nesprávneho úradného postupu z rozhodnutí oprávneného orgánu o sťažnosti proti prietahom v konaní (s tým, že takéto posúdenie nie je v právomoci prvostupňového súdu) prichádzalo v praxi k nejednotnosti vo výklade citovaného zákona a zrejme i k nejednotnosti v konaní pred súdmi. Uvedené podľa názoru súdu vyplýva z bodu 7 dôvodovej správy k návrhu zákona č. 508/2010 Z. z., ktorý novelizuje zákon č. 514/2003 Z. z., podľa ktorej návrh vychádza z platnej úpravy, nakoľko existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej

sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy SR. Skutočnosť, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je kompetentný skúmať Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy, prípadne disciplinárny senát alebo Európsky súd pre ľudské práva. Žalobca však do vyhlásenia rozsudku súdu nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, resp. že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca sa vo svojich žalobách v podstate domáha, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Pokiaľ by však všeobecné súdy, pričom vecne príslušnými by v prvom stupni boli okresné súdy, preskúmavali postup iných všeobecných súdov, mohol by tento postup smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, nakoľko v prípade, ak by sa prieťahov dopustil súd vyššieho stupňa, jeho postup by preskúmaval okresný súd, teda súd nižšieho stupňa. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci nesprávnym úradným postupom je popri nesprávnom úradnom postupe aj vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. Všeobecný súd teda môže rozhodnúť o priznaní náhrady škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. až v prípade, ak už oprávnený orgán rozhodol o existencii prieťahov v konaní. Absenciou predmetného rozhodnutia oprávneného orgánu o existencii prieťahov nebola splnená základná podmienka pre rozhodnutie o náhrade škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, a preto sa súd v konaní výškou škody ďalej nezaoberal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaný si nevyčíslił trovy konania a zo spisu nevyplýva, že žalovanému vznikli nejaké trovy konania.

Vzhľadom na horeuvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

V odvolaní sa okrem všeobecných náležitostí(§ 42 ods.3 O.s.p) musí uviesť proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy , ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí , návrh na súdny výkon rozhodnutia.